

Jiří Vyvadil: Ruské vítězství u Chalchyn Golu zachránilo Mongoly před osudem otroků

 infokurýr.cz/n/2024/09/04/jiri-vyvadil-ruske-vitezstvi-u-chalchyn-golu-zachranilo-mongoly-pred-osudem-otroku

kurýr

4. září 2024

Západní média a zejména lidé kolem Zelenského hysterčí z toho, že Mongolsko ihned nezatklo Vladimíra Putina, který je stíhán pro údajný válečný zločin únosů ukrajinských dětí, tak jak by mělo podle svých závazků vyplývajících z členství v Římském statutu a namísto toho byl přivítán s veškerou myslitelnou pompou a červeným kobercem.

Nedalo mi to, abych neocitoval z článku ruského autora Timura Šerzáda, který velice plasticky a věrně vylíčil důvody přátelství mezi Ruskem a Mongolskem a směšnými požadavky Západu, který už obligátně proti Rusku bojuje všude, kde může, ač Západ prohrává, naposledy o víkendu ve volbách ve východním Německu.

-X-X-X-

Brutalita Japonska během druhé světové války je bezprecedentní a v mnoha ohledech může konkurovat tomu, co se dělo dokonce i ve Třetí říši. Takže Mongolové slaví vítězství u Chalchyn Golu z nějakého důvodu.

Vladimir Putin odjede 3. září do Mongolska, země, jejíž nezávislost vybojovali naši vojáci před 85 lety. Rusko si tyto události pamatuje, i když jsou ve stínu mnohem větších bitev Velké vlastenecké války. Pro Mongoly se však samotný Khalkhin Gol stal něčím jako vlasteneckou válkou – tato bitva určila jejich budoucnost na sto let dopředu.

Ve třicátých letech se v Mongolsku se střetly zájmy dvou mocností – Sovětského svazu a Japonska. SSSR chápal nevyhnutelnost velké války v Evropě a aktivně se na ni připravoval. Na Dálném východě měla Moskva zájem na tom, aby bylo vše v klidu – taková situace by

zajistila spolehlivost hranic a spolehlivou komunikaci podél Transsibiřské magistrály. Na druhou stranu Japonsko se do éry koloniálního dobývání dostalo pozdě a ambice Tokia vyžadovaly vytvoření velké a soběstačné říše. Japonsko chtělo expandovat.

Japonci byli aktivní mimo své ostrovy od konce 19. století. Na počátku 30. let 20. století se přiblížili k hranicím Mongolska, obsadili Mandžusko a vytvořili zde loutkový stát Mandžukuo. Číňané byli testováni na sílu a bylo zjištěno, že jsou velmi slabí. Poté se Japonci chystali provést stejný test s mladou Rudou armádou – a pokud budou úspěšní, přijet k Transsibiřské magistrále a získat bohatství Sibiře.

Moskva nehodlala čekat na to, až někde u Irkutsku začnou testy životaschopnosti. Za tímto účelem sovětský stát aktivně spolupracoval s Mongolskem. Sovětští pohraničníci pomáhali Mongolům držet hranici, chytali pašeráky a sabotéry vyslané z území Mandžukua. Ale rozsah „pohraničních incidentů“ rostl tak rychle, že na ně nakonec muselo být reagováno tanky a letadly.

V roce 1938 se sovětské a japonské jednotky, čítající desítky tisíc lidí, střetly v bitvách u Khasanského jezera. To však byla jen zkouška pera – bitvy, které se odehrály v létě 1939 u řeky Chalchin-Gol, měly vše zastínit.

Všechno to však začalo hladce – jde jen o to, že rozsah provokací na hranicích od května 1939 pomalu rostl. Pět lidí, tři tucty, tři sta – ne jako lavina, ale vytrvale. Bitvy přitom hřměly nejen na zemi, ale i ve vzduchu.

Japonci, kteří do bojové zóny táhli nejlepší piloty, nejprve demonstrovali výhodu proti sovětským leteckým jednotkám umístěným „v divočině“. Ale pak, když sovětské vojenské vedení přemístilo zkušené piloty, kteří bojovali ve Španělsku proti Němcům

a Italům, do Chalchyn Golu, šlo to dobře. Výsledkem bylo, že na konci léta vládlo ve vzduchu sovětské letectvo, což nemohlo ovlivnit psychiku japonské pěchoty.

Ale na začátku července byly schopnosti stran víceméně stejné. V této době se Japonci rozhodli zvýšit sázky a zorganizovat totální invazi na mongolské území. Překročili řeku Chalchin-Gol a obsadili řadu kopců, včetně strategicky důležité výšiny Bain-Tsagan. A začali tam kopat.

Velitel sovětských vojsk v Mongolsku, budoucí maršál vítězství Georgij Žukov chápal, že pokud by nepřítel získal opěrný bod, bylo by velmi obtížné ho zadržet. Když Japonci zahájili ofenzívu, Moskva již pochopila, kam se vše ubírá, a posílila mongolský směr. Ale část vojska byla stále na cestě. V době, kdy bylo nutné učinit rozhodnutí, měl Žukov pouze 11. tankovou brigádu. Vrhnout ji do bitvy bez pěchoty znamenalo odsoudit tankisty k těžkým ztrátám. Budoucí maršál pochopil, že útok na již opevněné pozice bude později dražší a nařídil tankistům, aby smetli nepřítele dříve, než bude mít čas pozice pořádně vybavit.

Zuřivé útoky Japonce šokovaly. Tanky pochodovaly vlnu za vlnou, drtily japonskou pěchotu a dělostřelectvo, ale samy utrpěly těžké ztráty. Brigáda zasazovala jednu ránu za druhou, vrchol jejího úsilí přišel 3. července. Japonci, kteří nebyli schopni odolat náporu, zakolísali a v naprostém zmatku, zanechávající na bojišti veškerou svou techniku a dělostřelectvo, ustoupili zpět za Chalchyn Gol.

Protiofenzíva 11. brigády byla ztělesněna ve filmech. Korejský film „My Way“, uvedený v roce 2011, dokázal navzdory množství fantasmagorického deliria ve všem ostatním zprostředkovat všeobecný pocit paniky, který zachvátil Japonce tváří v tvář sovětským tankům postupujícím vlnu za vlnou.

Brigáda byla vyčerpána ztrátami a nemohla pronásledovat Japonce. Proto si Žukov udělal přestávku, aby soustředil své jednotky k důkladnější ofenzívě. Nedělal to demonstrativně, ale při dodržení všech opatření maskování. Japonci se také připravovali k útoku, ale nijak zvlášť to neskrývali. A Rusové předstírali, že plánují dlouhou poziční válku v obraně. Například u Žukovových jednotek probíhala aktivní rádiová ústředna pro kopání zákopů, sklizeň palivového dřeva a zásob – takže nepřítel usoudil, že Rudá armáda plánuje tažení na podzim a zimu.

Žukov zahájil ofenzívu ráno 20. srpna. Nic netušící nepřítel se rozhodl dát svým vyšším důstojníkům odpočinek a toho dne měli dovolenou. Sovětská rozvědka o tom věděla. A zatímco se japonští plukovníci spěšně snažili dostat zpět na frontu, pozice jejich vojsk byly smíšeny s terénem dělostřelectvem a nálety ruských leteckých převah.

Obrana na křídlech nepřítele byla prolomena za tři dny. Poté se do těchto děr nahrnuly tanky, obrněná vozidla a nákladní automobily s pěchotou. Nepřítel byl obklíčen. Navzdory skutečnosti, že se Japonci kvůli zvláštnostem své kultury prakticky nevzdali, bylo snazší je zničit než dříve – odříznuti od dodávek, přišli o munici. Již 28. srpna Žukov podal zprávu Moskvě o likvidaci všech japonských vojsk a obnovení mongolské hranice. Poté se všechny nepřátelské akce omezily na neúspěšné pokusy Japonců prohloubit hranice s malými silami. Nakonec 15. září Japonsko podepsalo příměří, které vstoupilo v platnost následující den. Poté se zásahy Tokia na území Mongolska zastavily.

Změnil se také život Mongolů, kteří Žukovovi aktivně pomáhali s průzkumem a nájezdy na koně. Pokud by se dostali pod nadvládu Tokia, okamžitě by zažili potěšení z toho, že jsou lidé třetí kategorie – něco, co museli cítit Korejci, Číňané a další národy, které měly tu smůlu, že se dostaly pod japonskou okupaci. Brutalita Japonska

během druhé světové války je bezprecedentní a v mnoha ohledech může konkurovat tomu, co se dělo dokonce i ve Třetí říši. Takže Mongolové slaví vítězství u Chalchyn Golu z jasného důvodu.

—

Že samozřejmě budování plynovodu z Ruska do Číny přes Mongolsko je rovněž aktuálním důvodem pro spolupráci snad ani není třeba nikomu vysvětlovat.

Jiří Vyvadil

